

Forfatter: Motzfeldt, Peter

Titel: BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Motzfeldt, Peter (1817-07-26)

Citation: Motzfeldt, Peter: "BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Motzfeldt, Peter (1817-07-26)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 284. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000147.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Christiania, 26de Juli (Juni?) 1817.

Gode Ven!

Det er ei Postdag idag; men jeg vil dog benytte Tiden for at takke Dig for og besvare Dit Brev af 14de hujus. Jeg takker for Finten angaaende den speak, som jeg endnu skylder. Nei desværre, den er endnu ikke afsendt. Enten det nu var fordi jeg ei kjedede mig nok, eller fordi jeg kjedede mig formeget paa Reisen, det veed jeg ikke, nok er det, at jeg paa hele Reisen aldrig fandt mig opsat til at begynde at skrive paa den, — og da jeg ei var opsat, saa blev Skrivningen opsat. Jeg tænker ellers ingenlunde at bedrage Qvodlibet for et saa herligt Stykke som en Tale fra mig; — jeg har allerede begyndt paa den, men da den efter den Plan (tillad mig at kalde mit Indfald saa), jeg har valgt, vil blive temmelig lang, saa vil det nok vare lidt, inden den bliver færdig, især da jeg saa sjelden har Rolighed tit at male paa den. Ja, Sessionsreisen maa have været meget morsom i saadant Selskab, som Du havde. Jeg haaber dog, at Du medbringer Din Dagbog, naar Du kommer hid, paadet jeg ogsaa kan nyde noget med af Løjerne. Den arme Sagen har nok ønsket iblandt, at det havde været en Sessionsreise, saa at han kunde cederet sin Plads til en anden. Jeg er nu virkelig kommen mig endeel, siden jeg sidst skrev Dig til. Jeg er ei egentlig syg mere; men jeg føler mig dog næsten stedse tung og forknyt. Om dette er en Følge af eller Aarsag til det slette Lune, jeg plages med, — eller begge Dele, — detlover jeg ei at afgjøre. Det leieste er, at jeg ret ofte føler mig sløv, saa at Forretningerne ikke gaa, hverken saa let eller saa godt fra Haanden, som forhen. Især har jeg iblandt meget ondt for at huske, endog hvad jeg selv nylig har tænkt eller skrevet over. Skal dette vedlive, saa vil jeg forlængst have glemmt alt, hvad hidtil er hændet mig, naar jeg, som Du taler om, skulde naae de Tredsindstyve; nu — derved var maaske ikke mere tabt end vundet. Jeg seer af Dits. 285Brev, at jeg ei kan vente Dig hid førend i Slutningen af August; jeg glædede mig ved at skulle see Dig her i næste Maaned. Din Ansøgning om Reise-Tilladelse er endnu ikke kommen tilbage fra Stockholm, men maa da nu snart komme. Diriks er nu kommen sig saavidt, at han imellem kan gaa ud at spadsere, men endnu paa en 14 Dage tror jeg neppe, at Schjelderup giver ham Reise-Tilladelse. A-pro-pos om Schjelderup, Du kan ei forestille Dig, med hvilken Bærdighed denne ellers saa pudsige Person udførte Doktor-Creationen. ¹⁾ Han stammede kun en eneste Gang, og hans Tale skal have været fortræffelig. Jeg hørte den sagtens og tillige de tre sidste Timer af Disputeringen; men jeg var altfor let fristet til at sige som Bremenfeldt: „Det er en forbandet Udtale, I har i Latinen, jeg kan derfor ei forstaa Jer.“ Hele Statsraadet var inviteret om Aftenen til en Doktor-Schmaus. Jeg gik hjem Kl. 12 ½; men Wedel, som var ret Student den Aften, blev igjen og rallede imellem Tobakspiberne. De 3 Værter Schjelderup, Sørensen og Thulstrup gik ogsaa bort Kl. 2 omtrent; men efter Wedels Proposition gik det tilbageblevne Selskab til Schjelderup, for at takke for Mad og Drikke. Manden maatte ud af Sengen igjen og tractere Selskabet med Rhinskviin indtil Kl. 3 om Morgenen. Din Formodning om Røslens Sag er nok fuldkommen rigtig. Vi have faaet fra Stockholm en Efterretning eller Tilkjendegivelse i den Anledning, som bekræfter det. Men herom mere, naar vi træffes. Du har dog vel talt med Rein, siden han fik Efterretning om Stolens Besættelse? Lad mig vide, hvorledes han teer sig derved, og søg Du at forekomme, at han ei finder det saa hundemæssigt, at han selv forplumrer sig. At han er vred derover, kan jeg nok fatte, og jeg tør ei dadle ham derfor; men han bør ei give Folk den Satisfaction at ærgre sig formeget offentligen derover. —

s. 286Engelhardt har været en temmelig lang Tid i Christianssand, ja er — saavidt jeg veed — endnu ikke kommen tilbage. Carlsen er i England. Jeg har gjort Visit hos Fruen baade i Byen og paa Løkken; men traf hende ingensteds hjemme. Erkebiskop Lindblom har været her en otte Dages Tid. Han reiser igjen imorgen. Jeg tror ikke, han reiser for andet, end for at see sig om. Fru Mørners tvende Brødre: Obersten og den yngste Kjøbmand Arfwidson, samt hendes Søn, en ung Baron Wrede, ere her ogsaa i denne Tid. De to første reise ogsaa imorgen. — —

Den 28de. Jeg skrev herpaa i Forgaars, at jeg nu befandt mig meget bedre og ikke syg; men det bar nu dengang. I Gaaraften og inat især har jeg igjen været syg, og er idag endnu kun maadelig; skjøndt jeg er oppe og har været paa Contoiret. Jeg havde en Begyndelse til en Koldfeber, den jeg dog haaber at have faaet Bugt med. Du veed vel allerede for længe siden, at Statssekretair Holst skal afløse Justit. Berg i Kjøbenhavn; han afreiste i Onsdags. Platou er konstitueret Statssekretair. At vi ei ganske finde Erstatning i ham for den særdeles duelige Holst, kan Du vel forestille Dig. Med den Opgjørelse med Danmark er jeg bange, der dog tilsidst vil blive ubehagelige Discussioner. Jeg har just ingen rigtig Kundskab om dette diplomatiske Væsen; men efter hvad jeg kan forstaa paa et og andet, er det nok ei frit, at de store Magter have talt et Ord til Danmarks Fordeel eller yttret, at Opgjørelsen skal og bør bringes til Endskaab. Hvorledes vore slette Finantser skulle taale nogensomhelst Betaling til Danmark, begriber jeg ikke. Nu har jeg en ret fatal Ting at fortælle Dig: Rygtet siger idag, at Maribo, der nu er i Stockholm, er bleven udnævnt til Adjutant hos Kongen for den norske Armee, og det værste er, at jeg tror det er sandt.

Lev vel og ynd Din tro Ven

M.